

EDINOST

Glasiło Slovenskega političnega društva za Primorsko

»V oddaji je možno«

»EDINOST« izhaja 2 krat na teden vsako sredo in soboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gl., za polu leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnine, reklamacije in inserate prejema Opravištvo, via Torrente, »Nava tiskarna«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »via Torrente« »Nuova Tipografia«; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunijo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Slabo delo se maščuje.

C. k. namestništvo je ukazalo tržaški občini, da se mora se šolskim letom 1885/86 na ljudski šoli v Rojanu v tretjem razredu začeti podučevati nemščina, in sicer kakor obligaten predmet. Mestna delegacija je sklenola, da bode rekurirala proti tej naredbi.

Ta vest je gotovo obudila ne le v Trstu, temuč tudi drugod, posebno pa mej Slovenci veliko pozornost. — Kedor ne pozna natančno vseh okoliščin, tudi si ne more stvari tako lahko raztolmačiti, ali stvar je prišla čisto naravno, in krivo je te stvari v prvi vrsti magistratovo postopanje v okolici in Boninov manever, zaukazan mu najbrže po magistratu, da namreč vse otroke odpravi iz slovenskega oddelka ter jih po nekako primora, da se vpišejo v italijanski oddelk.

Vse te samovoljnosti magistrata in njega agentov so prebivalce v Rojanu tako razkačile, da so večkrat protestirali, v imenu Rojančanov protestiralo je tudi društvo »Edinost« in poslale so se tudi mnoge pritožbe vladi. Znano je, da je g. šolski nadzornik, dr. Lozer večkrat zaporedoma pregledoval šolo v Rojanu, znano je, da je tudi dež. šolski nadzornik, g. vitez Klodič zadeve rojanske šole natančno preiskoval, in oba ta gospoda sta nekda našla, da v Rojanu ni vse tako, kakor bi moralo biti.

Rojančani pa siti večnih sitnosti in večnega draženja od strani magistrata, napravili so uže pred 8 meseci prošnjo na namestništvo, da se uvede v rojansko ljudsko šolo nemški jezik, kateri naj se začne učiti na podlagi slovenskega materinega jezika uže v

H. ali III. razredu kot obligaten predmet in naj se opusti rajše italijansščina.

Podpisana je bila ta prošnja blizo od 100 očetov za šolo godnih otrok in motivirana je bila tako, da je otrokom, ki hočejo kaj več postati, nego kmetje ter prestopiti v kako srednjo šolo, potreben pač nemški, pa ne italijanski jezik, katerega se za silo, kolikor mu potreba, vsak otrok lahko nauči tudi zunaj šole. Materin in nemški jezik naj se uči v šoli in naj se ne kvari časa z nepotrebnim in nekoristnim poitalijančevanjem.

Mnogi okoličani namreč želé, da bi njihovi otroci šli v srednje šole, v italijanske srednje šole jih ne marajo dajati, ker svojih otrok nočejo odgajevati za Italijo, ampak za Avstrijo; v nemške srednje šole pa jih ne morejo dajati, ker v okoliških šolah se pač podučuje laščina, pa čisto nič nemščine, in ako otrok ne zna uže nekoliko nemško, ne vzamejo ga v Trstu v nobeno c. kr. srednjo šolo.

Nekoliko torej mrzenje na magistrat in na mestni zastop, nekoliko pa tudi praktična stran sta kriva, da so se okoličani sami potegnoli za nemščino. Namen ljudske šole ni sicer, da bi se v njej jeziki učili; tudi je težko ta korak popolnoma odobravati iz narodnega in pedagoškega stališča; ali pri neznosnih razmerah v okolici ni zameriti okoličanom, ako iščejo po vseh le mogočih sredstvih, da se le ubranijo poitalijančevanju.

Tržaški mestni očetje so tega v prvi vrsti krivi, oni v svoji italijanomaniji in v svoji nepravdnosti okoličana in sploh Slovana v Trstu, ki je konservativen na vsako stran, silijo do skrajnih korakov; pa kaj bi

ga ne, saj mu hočejo vzeti narodnost, stare običaje, vero in vse, kar mu je najdražje; oni si na vse kriplje prizadevajo, da bi okoličana moralno uničili. To okoličana predobro pozna in se torej stavi v bran z vsemi sredstvi in ne bo se čuditi, ako si okoličani z dozdaj rabljeno taktiko še večjo grenkoto do vsega, kar je italijansko, v srce vcepijo.

Zdaj bode delegacija rekurirala, češ, da vlada sega v nje pravice, ali s kakim čelom more kedo tožiti nad krivicami drugih, ako vsak dan dela krivico svojemu bližnemu. Kakor se vidi uže iz tega, začelo je v Trstu močno vreti, slabo delo se maščuje. Ne ostane le pri tem, še marsikaj drugega novega ućakamo.

Toda naj nam visoka vlada pri tej priliki ne zameri prašanja: »Ali ne misli po tistej poti, po kateri je zdaj ukazala mestu, da uvede v ljudsko šolo v Rojanu nemški jezik, ukazati mestnemu zboru, da preskrbi potrebno, da se osnujejo one slovenske ljudske šole v mestu, za katere je prosilo društvo Edinost in 1429 očetov za šolo godnih otrok?« Čas je, da se uže reši dotični rekurz.

Lajsanje.

(Dalje.)

Cerkveni učenci torej večinoma plesa ne obsojajo samega na sebi kot slabega, priporočajo pa ga tudi nikder ne. V tem treba jim je varno in počasno postopati ker dobro je znano, kako mora človek gledati, da ne greši v narejanju tega ali onega zakona. Ni sicer ples povsod enako v navadi; načini plesa so tudi raznoteri, tu plešejo same ženske, moški jih od strani gledajo — kar so nekake predstave

— tam plešejo tudi moški, pa vendar ne vsi, ampak samo oni, ki so v plesu dobro izurjeni; drugdje še plešejo moški se ženskimi, kakor je pri nas navada; plesali so nekdanji Rimljani in drugi starodavni narodi o priliki obhajanja praznika tega ali onega božanstva itd. Tudi v kristijanskim časih je bil ples od cerkve dopuščen, ker plesali so pri raznih cerkvenih shodih, kar se godi sem ter tja še sedaj.

Ali pustimo uže to in ne razmotrujmo nadalje, je-li ples od te ali one oblasti, cerkvene ali posvetne, dopuščen. Slovenski fant, kader se mu v veselej glavi vzbudi veselje do plesa, ne praša, je-li dopuščen ali ne, ampak gre naravnost na ples, tam najde svojo Miciko ter začneta se sukati. Ples je mlademu svetu nekako prirojen; ako mu ne dopuščata iti na ples razveselovat se, bode čmeren ter te bo nekako osorno pogledoval.

Glej na primer deklo, katerej si prepovedal včeraj, dan javnega plesa iti na plesišče, čmerna ti je in jezno se drži, dela se, kot ne bi imela nikakega veselja več do dela, sluša te prisiljeno, čestokrat ti celo »odlajava« (oporeka tvojim ukazom) in vse to radi tega, ker jej nisi pustil na ples! Kako »fletno« bi se bila vrtela, lepo našopirjena mej vaškimi dekleti z svojim Jankom, ki je prav te dni od vojakov prišel! In ti si jej tako neusmiljeno vse pokvaril — nikoli ti ne odpusti in rajši nego bi pri takem čmernežu služila, poišče si drugega gospodarja, ki jej bode dopuščal hoditi na ples!

In poglej na Jankota, sicer skrbnega in delalnega hlapca, ne pustiš ga na plesišče in vedno ti godrnja in zoper tebe toži, da si brezsrčnež, ker ne puščaš svojej služinčadi maliko se razveseliti in pridobiti si novih moči za delo. Pa vsaj ga puščam, naj gre ob nedeljah in praznikih nekoliko z svojimi tovariši na sprehod, kamo igrat (to se ve, da le na majhen denar in za kratek čas) ali polič ga izpit v gostilnico — odgovoriš mi — kaj tirja

PODLISTEK.

Urvaši.

Indijska drama Kálidásova.

Na slovenski jezik preložil

dr. Karol Glaser.

(Dalje. Glej št. 61.)

Kralj.

Slušaj! čita):

Gorko da ljubim tebe, dragi moj Gospod, ti znano ni; da tu ti tvoje Za me gori srcé, kako bi to Spoznati mogla? Moja postljica Lepo postljana* z biseri krasno Mi ne ugaja več. In veter topli, Ki veje iz nebeških pokrajin, Mi žge teló, kot ogenj prav močan.

Kaj neki zdaj poreče?

Čitralékhá.

Ali ne govore dovolj jasno njegovi udje, ki so ovenelim stebлом podobni.

Vidušaka.

Kakor da bi kdo mene lačnega nasitil, tako me veseli, da si potolažen.

Kralj.

Samo potolažen? Le poslušaj:

Ta stih, ki draga narisala ga

Na list, in ki naznanja mi, da njena

Ljubav enaka mojej je vsigdar, Ta stih mi toliko velja, kot njen Obraz in njeno čarobno oko. Če vjema z mojim se pogledom le.

Urvaši.

Najina ljubezen je enaka.

Kralj.

Pot' mojih prstov bi pomazal list; sprejmi ga tedaj ti.

Vidušaka.

Pokaži, videl bi rad, ali ti Urvaši sad odreka ko ti je uže cvet želja pokazala?

Urvaši.

Dokler se ne ohrabrim, stopiti predenj. idi ti k njemu in govori v mojem imenu.

Čitralékhá.

(Odvzame zastor in stopi pred kralja).

Bodi zmagonosni, Veliki kralj!

Kralj (vesel).

Dobro došla, krasna deva: Ko prvokrat bile sta združeni, Sem bolj se radoval ko zdaj, ko sama Prišla si k meni; Jamuna in Gangá Zedinjeni le sta veselja vir.

Čitralékhá.

Ali se ne vidiš najpoprej megle, potem še le blisk?

Vidušaka.

Ni to Urvaši? Gotovo pa je njena ljuba prijateljica.

Čitralékhá.

Urvaši se tebi, veliki kralj, spodobno poklanja in naznanja

Kralj.

Kaj naznanja?

Čitralékhá.

*Ko so me sovražniki bogov v veliko

V indijski erotiki je pot znamenje vroče ljubezni.

zadrego spravili, takrat si ti bil moja pomoč. Odkar sem tebe videla, veliki kralj, zelo me nadleguje ljubezni bog: mogočni vladar, usmili se me!

Kralj.

Da Kama trd srčni drago muči, Mi pripoveduš; tega pa ne veš, Da Pururavas kopni po njej? Oba enako gorko ljubita. Razbeljeno železo družji se Z razbeljenim, narava pravi to.

Čitralékhá.

Prepričala sem se, draga prijateljica, da je Madana kralju še hujšo rano vsekala, nego tebi; bližaj se mu tedaj; jaz sem oznanjevalka njegove ljubezni.

Urvaši.

Nestanovitna prijateljica, z lahkim srcem me zapuščas.

Čitralékhá.

V kratkem bode videli, katera družico zapušča.

Urvaši (odvzame sramežljivo zagrinjalo).

Zmaguj, zmaguj, kralj.

Kralj (veselo).

V resnici zdaj sem zmagal jaz, ker si Besedo »zmaga« ti spregovorila; Besede te od Tebe nihče še Ni čul, kot Veliki Indra in pa jaz (Kralj jo prime za roko in jej veli sesti).

Vidušaka.

Častna deva, zakaj pa mene ne pozdraviš, ki sem zvest prijatelj kraljev?

Urvaši (se mu smešljaje naklanja).

Vidušaka.

Čast in slava tebi!

Posel bogov (govori za kulisami).

Povej Urvašji, prijateljica,

Naj le požuri se; vladar vetrov

In bogi vsi bi radi videli,

Kako predstavljate vi igro, ki

Jo vas je Bharata naučil! modri;

Opravite pa spretno; osel svoj.

(Vsi poslušajo).

Urvaši (se razžalosti).

Čitralékhá.

Draga prijateljica, si slišala besede,

katere je posel bogov spregovoril? Veliki kralj naj mi dovoli, da odidem!

Urvaši.

Niti besedice ne morem spregovoriti;

tako sem potrta!

Čitralékhá.

Veliki kralj! Urvaši ti naznanja, da je

odvisna od tuje oblasti; rada bi imela do-

voljenje za odbod, da bi mogla bogovom

pokorščino skazati.

Kralj (zelo ganjen).

Nočem se ustavljati povelju, ki ga

vama daje vajin gospod; pa spominjajte

se mene.

Urvaši (odbaja žalostna in pogleduje kralja).

Kralj (zdihovaje).

Kaj mi zdaj pomaga moje oko?

Vidušaka (hoče list pokazati).

Nama ostane brezov — (pretrga govor;

za sé) ko sem Urvašijo ugledal, čutil sem

se, pa nisem zapazil, da mi je list pal

na tla.

Kralj.

Dragi, kaj si hotel reči?

Vidušaka.

Da ne smeš obupati, ker je močno

na te navezana; če tudi odide od tod,

njena ljubezen ne mine.

Kralj.

Takisto pravi tudi mi sree:

Res skrbno je skrivala svojo ljubav,

Pa rožice, ki tresle so se na

Kipečih nedrih, javljale so jasno,

Da gorko ljubi zalo me deklet!

* Ko si bila še v nebesih.

še od mene? Na ples bi rad šel, in tega mu ne puščaš in prav imaš!

Na plesovih ni le v nevarnosti ženska in moška, posebno pa prve, sramežljivost, tam se ne pohujša le toliko deklic; radi plesa se ne joče le mnogo deklic, ker so bile zapeljane od brezvestnih in preživih mladeničev — temu na plesiščih se zapravlja, meče se strani težko zasluženi denar. Predolgo, da nemožno bi nam bilo prešteti nesreč, koje so zalele nešteto kmetov, ker so jim sinovi na plesu zahajali: prodano jim je bilo zemljišče, ker je sin dolgove delal, ne da bi oče za to vedel, ter denar zapravljal na plesiščih.

Ni samo ples, koji po nekih krajih prav visoko stane, ampak z njim je združeno popivanje, plačevanje, kvartanje, sploh zametanje težko prisluženega denarja. Ali tudi sam ples preveliko pobere, ker misleč na ples na brjarih, koji se večinoma na deželi prirejuje, sprevidimo, da unet plesalec na njem premnogo zapravi. En sam mladenič na deželi zapleše v enem samem popoldnevu lahko do 20 in več goldinarjev! In pomislimo tudi, da se plesovi prirejujejo po letu vsako nedeljo v ene vasi, ter da mladeniči iz ene vasi ne smejo (v pravilu sloge!) manjkati i na plesu v drugej vasi, kakor ne ti na plesu v prvi vasi: na tak način »unet plesalec« zapravi lahko vsako nedeljo samo na plesu 20 gl. Naj pleše pet nedelj zaporedoma, zapravi jih sto! Ako tako počenja dve, tri leta ter nič ne zlužioč, ampak ako zmirom le se svojo z upanjem, da mu oče, ko letino pobere in proda, dolgove plača; če nadalje letina, kakor je sedaj navadno, slabo izpade, sin pa vendar pleše, upnik daja, slednjič pa lepo zapleše — dedščino, hišo in premoženje!

To je le primer, morda tudi kaj pretiran, ali mogoč in tak, ki se je morebiti marsikde uže obistnil, kajti denarja ne hoče le ples, ter le zanj ga brezmišljni fant ne trosi, temuč tudi grlo je pri plesu navadno suho in kvarte so tudi na polici nemirne: koliko se potrosi za vino? koliko se zgubi v igri? koliko darov se da svojej ljubkej plesalki? kde je obleka, ki se čestokrat navlašč za ples omisli? itd. Ni vsak plesalec enak, vsak gotovo ne trosi po nepotrebnem toliko denarja, vsaj pleše in pije vsakdo po svojej volji: nekateri smatrajo ples res za veselje, vesel kraj, kamor popeljejo svojo bodočo ženko se malo razvedrit; niso vsi, ki na plesih goje le pohotnost ter družega nanjena nemajo, nego se z ubogimi deklicami norčevati. Nel tega ne trdimo, ampak ples smatrajo nekateri za dopuščeno in nedolžno zabavo in se na plesu tudi enako vedejo in s temi potegnemo tudi mi.

Vsakdo si po mučnem in duhomornem delu želi zabave in razvedrenja;

človek, ki je ves teden trdo živel in si telo habil, potreben je, da se v nedeljo nekoliko razveseli s tovaršijo ali sam. Tudi ples ponuja nekoliko zabave in razvedrenja, to pa ne človeku, ki se vedno trudi pri težkem delu, ampak le onemu, ki lahko in brez skrbi živi; kmetič n. pr. ki vedno na polju ali drugde svoje žile napenja, ne smel bi imeti v zabavo in razvedrenje — plesa, skakanja in novega trudenja, ampak kaj družega primernejšega in boljšega; vsaj mu ples v resnici nič zabave, nobene koristi, premalo veselja donaja; plesal naj bi izjemno prav redko kdaj, tedaj namreč, ko se ni imel truditi se zelo mučnim in težkim delom. O tem pa še kaj prihodnjič. Levin.

(Dalje prl.)

V Mahdijevem ujetništvu.

Italijanski duhovnik in misijonar Luigi Bononi, ko je po hudem trpenju ušel iz Mahdijevega ujetništva v El-Obeidu, priobčil je v Kahiru svoje dogodke. Iz tega obširnega poročila posnemljemo nekoliko zanimljivih stvari.

Bononi je v družbi z enim Avstrijcem in dvema Italijanoma napravil misijonsko postajo, pred Obeidom so bili vsi ujeti. O tem pripoveduje tako le: Sedem izmed nas so peljali pred Mohamed Ahmeta (Mahdija). On nam je rekel, da je potreba, da takoj prestopimo k muhamedanskej veri. Mi smo določno odgovorili: »Mi ne moremo vere promeniti, Bog nam to prepoveduje, in ako bi tudi na videz muhamedansko vero pripoznali, vendar bi naše srce o tem nič ne vedelo.« — Ta odgovor je razdražil Mohamed Ahmeta. On je kričal: »Varujete se, neverniki! Jutri bo petek. Jaz vam ojem čas, da premislite. Ako do jutri ne sprejmete muhamedanske vere, kaznovani boste zaradi trdovratnosti. Jaz sem govoril!« Potem nas je obiskalo več dervišev ter so nas rotili, naj se udamo volji Mohamed Ahmeta, mi pa smo jim odgovorili, kakor onemu. — Derviši so se raztegotili ter mahali z širocimi svojimi meči. Drugo jutro so nas na prosto peljali. Našli smo Arabce stoječe v vrstah, za njimi smo videli veliko število konjkov. Na tisoče mečev in sulic se je blesketalo v solnceu.

Mislili smo, da je za nas napočil zadnji dan, ali bali se nismo. Veseli smo se, da za sveto našo vero umremo. Ko smo šli ob vrsti Arabov, mahali so ti z meči i nam pretili. K malu smo dospeli na mesto, kder je bil Mahdi. Sedel je na krasnem dromedaru (kameli). Ko smo se približali, zagrmel je nam nasproti: »Nu, vi kristijani, ali se hočete pomuhamedaniti, ali glave zgubiti?« Mi smo odgovorili: »Šeik Mohamed, tlimaš veliko oblast, ti zapoveduješ tisoč in tisoč bojevnikov, katerim lahko ukažeš, naj z nami store, kar se ti ljubi. Ali ti nimaš oblasti siliti nas, da se pomuhamedanimo. Rajše umremo, nego svojo vero zatajimo.« Po teh besedah, katere smo vsi izgovorili, nastala je velika tihota. K nam so stopili derviši z dolgimi meči in čakali ukaza svojega go-

spoda, da nas usmrtijo. Mahdi nas je gledal, a ni besede ni spregovoril. Potem pa je vskliknil: »O, Nazarenci, naj Allah omeči vašo srca ter vas pelje na pravo pot.« Potem pa je na ves glas zavpil: »Vsi, ki ste tukaj prihujoči, vi šejki in derviši, in vsi, ki nosite orožje, denite svoje meče v nožnice. Ukazujem vam, odvedite te Nazarence v moj šator v varstvo. Tako jaz hočem!« Odvedli so nas potem v slamnato koč. On nam je ukazal, naj sedemo in z njim jemo. Potem se je odkritosrčno in živo z nami razgovarjal o raznih stvareh. »Zanašajte se na moje varstvo. Za las se vam ne sme krivice zgoditi. Izročim vas možu iz Sirije, kateremu je ime George Stambouli. Ta mož je prestopil k Izlamu in vas podučil o vsem potrebnem. Potem so nas izročili temu možu, ki nas je sprejel v svojo koč. Tu smo ostali dva meseca.

Godilo se je nam vedno slabše, bili smo umazani, lačni, nagi. Mahdi se ni več brigal za nas. Trije izmed nas so umrli v groznih bolečinah; dež je kapal na umirajoče. Skrivši sem jim podelil zadnje tolažbe svete vere. Naši sovražniki so se nadejali, da nas hudo ravnanje prisili, da se pomuhamedanimo; ubili nas bi bili, da so nas zasačili pri kakaj krščanskej božjej službi. Strašno trpenje umirajočih mojih tovarišev me je napotilo, da sem sklenol iti k Mahdiju, naj se zgodi kar koli. Sel sem k njemu in zahteval, da pošteno spolni besedo, katero nam je dal, da smemo nemoteni iti v Egipt. Mahdi je odgovoril: »Jaz tvoje prošnje ne morem uslišati, Bog mi tega ne dopušča, ali vzemi teh deset Marije Terezije tolarjev in kupi si, kar potrebuješ. Tu imaš tudi obleko, da se oblečeš, tudi ti ni prepovedano, časi iti na trg, jaz sem ukazal, da te ne sme nobeden nadlegati; vendar moraš vedno arabsko obleko nositi.«

Približal se je čas, ko se je morala posadka v Obeidu udati, ako ni hotela, da jo glad pomori. Trpela je strašno. Zadnji ostanki živeža so se plačevali silno drago, eno jajce je veljalo en tolar. Može so bili kakor duhovi, hodeči kostnjaki, le koža in kost. Če je kdo umrl, teško se je dobil, ki bi ga bil pokopal; živi ljudje so tako oslabei, da niso mogli groba skopati; tako so mrlči gnjili na solnel. Vsak dan je rodil nove strahove. Izkopavali so, od lakote prisiljeni, mrtve pse, osle in kamele ter jih jedli. Nadloga je dospela do vrhunca, ali hrabri stari Turek se ni hotel udati. Nazadnje vojaki niso mogli več orožja v rokah držati, kakor lačni volkovi so se plazili okoli in živeža iskali. V dan 18. januarja so uporniki skočili čez nasipe. Ko so derviši stopili v veliko dvorano vladnega poslopja, našli so Ahmed Said pašo, sedečega na lesenem stolu, z rokami čez prsa prekrizanimi. Planili so nanj, da ga umore, ali nekateri so zaklicali, naj ga puste in pred Mahdija odvedo. »Umaknite se, vi psi, malovredni uporniki, ne dotaknite se me, jaz pojdem sam k Mohamed Ahmetu!« zakričal je paša. Boječe so se Arabci umaknoli, prestrašili so se njegovega pogleda.

Ko je Mahdi zagledal pašo, takoj je vskliknil, naj ga drže za roke in jih mu zvežejo, in bil je v resnici skrajni čas, ker užje je Turek potegol iz nedrji revolver in ne bil bi minol trenutek, da bi ustrelil bil strašnega vodjo upornikov. »Odvedite psa Turka in prodajte ga na trg onemu, ki zanj največ ponudi!« zakričal je Mahdi. Ta njegov ukaz se je brez odloga izvršil. Nek emir, ki je po naključju prišel po poti i ni vedel, kedo je na prodaj postavljen mož, vskliknil je: »Prodajalec, za tega tu le rad dam 680 plastrov! in prodali so mu ga. Ko je Mohamed Ahmet to zvedel, izdal je ukaz, naj se Ahmet paša preden privede in privedli so ga nekateri derviši. Ponosno i neboječe se je okoli sebe oziral, ko so derviši izdrl meče, zagrmel je: »Vi ste prišli umoriti mene, ka-h? Prokleti strahopeti psi, jaz se vas ne bojim. Naj se grobi vaših očetov oskrunijo. Proklinjam vas in tudi vlačuge, ki so vam življenje dale. Jaz proklinjam vaše očete in vaše matere v tretji rod. Jaz proklinjam vas vse, najbolj pa vašega krivega proroka Mohamed Ahmeta!« Zdal so planili vanj in mu prohodili prsa. Umril je junaški. Besni vsled groznega prokletja so planili derviši na Ali Bei Šerifa ter ga umorili, in z njim vred mnogo častnikov. Ko je Mahdi čul, kaj se je zgodilo, udle so se mu solze, s pepelom si je potresel glavo ter je žaloval.

Mej tem, ko je Mahdi ohsul Obeid, umrl je tu duhovnik Giovanni Losi, dva druga sta bila ujeta in prisiljena k Izlamu prestopiti. H krati je bilo ujetih tudi pet sester, ki so bile kakor tovaršice k nam poslone. Nadejali so se, da bodo posnemale vzgled moških. Ali sestre so se odločno branile vero promeniti. Uboge ženske, sama kost in koža, bile so v strašnem stanju. Nekega dne mi je nekdo stisnil v roko pismo, bilo je od Hicks paše in pisano v Kartumu 21. aprila. On je naznanil, da se z veliko vojsko obrne proti Obeidu, ter me je opominal, naj hodem pogumen, ker nas gotovo otme. Mej tem ko sem bil v Obeidu, videl sem, kako so tri može iz mesta podili; a zdlo se mi je, da jim ni resnica. Nekoliko časa potem sem zvedel,

da so bili to trije vodje izdajice Hicks paše. Iznali so jih le na videz; oni so imeli ukaz, Hicks pašo v past zapeljati. Zdal je prišel v Obeid Kalfa Abdullah El Taiski. Prvo njegovo opravilo je bilo, da je nas k sebi poklical. Ukazal nam je, naj prestopimo k Izlamu. Mi smo mu odgovorili tako, kakor Mohamed Ahmetu, ko je enako od nas zahteval.

Poslal nas je zopet domu, ali ukazal nam, naj mu izročimo sestre. Mi smo njemu odgovorili: »Po lastnem vašem mozemitiškem zakonu je prepovedano, da žene obiskujejo hiše tujcev.« V dan 1. aprila so nam sestre siloma vzeli in strašno trpenje se je zdaj zanje začelo. Za robkinje so jih emirjem dali. Z mano in dvema mojima tovarišema so enako storili. Poslali so me k Bert El Val-u, Giuseppe Orwalder pa je prišel v hišo emirja Abdalla Vad en Noor in Giuseppe Regnolo v hišo Šerifa Mahmuda. Od tega dneva nisem sester več videl, vendar pa sem zvedel, da so strašno z njimi ravnali. Ne prestano so jih mučili, naj prestopijo k Izlamu, ali ostale so stanovitne; nikakor niso hotele zatajiti svojega zveličarja. Nekoliko dni pozneje so morale te uboge žene peš in skor nage iti v Rahat. Tu je bil Mahdi, pred katerega so jih privedli. Slaba njihova natora se ni mogla več upirati. V obupu in da se ognje večega žaljenja in ponižanja, privolile so, da prestopijo k Izlamu. Dali so jih za žene trem Grkom, ki so se pomuhamedanili. Imenujejo se ti trije može: Dimitrij Cocoroubo, Andrea in Paragioli. Ti pa so izrekli, da so to le storili, da so nesrečne žene daljših nezgod oteli, in da so le po imenu oženjeni.

V dan 20. aprila so tudi mene z dvema tovarišema poslali v Rahat, kder smo ostali do 20. avgusta, potem pa so nas oklenoli in kakor hudodelce zopet v Obeid odpeljali. Tu so nam spono odpeli in stanovali smo v hiši Šerifa Mahmuda, kder smo se smeli svobodno po mestu in okolici sprehajati. Zdal se je približal dan moje osetbe. Malo so se brigali, kdaj izidem in pridem. Ubeagnol sem po poti proti Asatu; devetnajst dni sem hodil; šel sem čez Nil in prišel v Dongolo, kder sta me major Turner in kapitan Luke White gostoljubno sprejela.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Naš cesar se je 7. t. m. ob pol uri poslovil v Gostinskih toplicah od nemškega cesarja ter napotil v Inomost, kamor je dospel o polnoči. Tu so ga sprejeli nadvojvoda Henrik, ministerski načelnik, deželni namestnik in vojaški deželni poveljnik. Vsa pot od kolodvora do cesarske palače je bila razsvitljena z bengaličnim ognjem in če tudi je bilo vreme slabo in pozno ponoči, vendar se je zbrala velika množica ter cesarja navdušeno pozdravljala. Zjutraj ob 7. uri je cesar pregledal vojake in jim izrekel svoje zadovoljenje. Ob 10. uri dopoldne so se mu poklonili posvetni duhovniki, dostojanstveniki, gosposke, občine, korporacije in deputacije, potem pa je dajal avdienco. Na županov nagovor je cesar odgovoril, da ga veseli, da mu je domoljubna svečanost dala priliko, zvesto deželno glavno mesto Inomost zopet obiskati in s tem zopet pokazati, kako rad v njegovej sredi prebiva. Cesarju je znano, da tukaj v vsakem času staro zvestobo zopet najde. Na nagovor načelnika osrednjega odseka zveznih strelcev je rekel cesar, da je s živo zadovoljnostjo sprejel v znanje domoljubno prizadevanje osrednjega odseka in ga zelo veseli, da se more sam prepričati o razvoji tirolskega strelstva. Domoljubje deli strelstvu, kakor bistveni podlagi deželne brambe, pravo posvečenje in večji pomen. Cesar se zanaša na to, da bodo strelci drage naše domovine to vedno na srcu imeli. — Zvečer je bila serenada, bakljade se je udeležilo 500 pevcev, po bližnjih višavah pa so goreli kresi. Cesar je z nadvojvodom Karol Ljudeviti in Henrik na pomolih poslušal petje; vse ljudstvo je odkrito pelo cesarsko himno in cesar je vedno pozdravljal s pomolov.

V ponedeljek zvečer ob osmih je cesar zopet zapustil Inomost ter izrekel v lastno-ročnem pismu deželnemu namestniku presrečno veselje zaradi prelepih dokazov ljubezni in udanosti ter ukazal deželnemu namestniku, naj izreče vsem udeležnim društvom in vsemu prebivalstvu cesarjevo živo zahvalo, županu mesta Inomosta je podelil red železne krone prve vrste. — 21. in 22. t. m. pojde cesar k vojaškim vajam v Pizno; 25. 26. in 27. utegne biti shod z ruskim carjem v Kromerizu; 12.

Viduška.

Sreč mi trepeče; ne bo več dolgo in ti omeniš list.

Kralj.

Kako naj razveseljujem svoje oko? (malo premišljuje) Prijatelj, daj mi brezov list.

Viduška.

(Gleda v strahob na vse strane). Oh, ne morem ga najti; br. kone je z Urvašijo šel v nebesa.

Kraji.

Bedak je v vsem nezanesljiv; poišči ga vendar.

Viduška.

Morda je tu, morda pa tam. (Skače na vse strani in išče). (Kraljica z služabnico Nipuniko in spremstvom nastopi).

Kraljica.

Nipunika, si res videla, da je kralj z Maravakom stopil v to le senčnico?

Nipunika.

Sem-li ti kdaj kaj družega poročala, nego resnico?

Kraljica.

V grmovje hočem tedaj stopiti in poslušati, o čem se z njim zaupljivo razgovarja; prepričam se pri tej priliki, govoriš li resnico ali ne.

Nipunika.

Kakor ti ugaja.

Kraljica (šetaje in oziraje se sem ter tja). Draga Nipunika, kakšen list je to, ki ga nama južni veter nasproti nese? Enak je sveži skorji.

Nipunika (spoznavši ga). To je list iz brezove skorje. Dasi se se vrti, vendar se more videti, da je popisan; običal je na tvojih nanožnicah (pobere ga). Smem list prebrati?

Kraljica.

Dobro, prečitaj ga.

Indijske krasotice nosijo tudi na nogah prstane.

Nipunika (prečitavši).

To ti je lepa reč Urvaši kralju svojo ljubezen izpoveda: mislim, da je list nama po neopreznosti Manakovi v roke prišel.

Kraljica.

Dobro, zdaj pa hočevi s tem darom k ljubimcu aparas iti.

Kraljica (gre z spremstvom okolo senčnice).

Prijatelj dragi, kaj se giblje tam ob robu raskošnega brega, ki ni daleč od našega šetališča?

Kralj (ustavši).

O veter malajanski, zvesti ki Prijatelj si spomladi, sprjmi zdaj Prenežni cvetni prah, da ti nikdar Vonjave ljubke manjkalo ne bo. Kaj neki ti koristiš bode list Predrage, ki si mi poprej ga vzel: Saj veš, da razni tolažitelj Pomagajo ljudem zaljubljenim.

Nipunika.

Glej, kraljica, glej, ta list se išče.

Kraljica.

Vidim.

Viduška.

Zmotilo me je pavovo pero ki je po barvi enako ovenelemu ašoku.

Kralj.

Popolnem sem pobit.

Kraljica (pristopivši).

Ne toži več, mož; tu le je list.

Kralj (osupel, za se).

Kaj? kraljica? (v zadregi). Pozdravljam te.

Viduška.

Prijatelj, prav pošteno si se spekel.

Kralj (prijatelju).

Kako se zdaj izkopljem?

Malaja gorovje na Malabaru.

(alje prih.)

Družabnice pričakujejo sprevo v cerkvi v presbiteriju.

Točno ob 8. uri se začne slovesna maša, pri kateri poje društveni pevski zbor Anton Nedvedovo slovensko mašo:

»K tebi srca povzdignimo«.

SPORED BESEDE

katera bode

o gledališču »Penice«.

1. »Cesarska himna«, svira godba in pojo vsi pevski zbori.
2. Nagovor predsednikov.
3. J. Bendl: »Svoji k svojim«, zbor pojo Barkovljanski pevci, društvo »Slovenska Vila« in društveni pevci.
4. Slavnostni govor, govori g. J. R.
5. V. Klaič: »Misi moje«, četoroštev, pojo društveni pevci.
6. Rieder: »Potpourri iz slovanskih napetov«, veteranska godba.
7. J. Gorazd: »Mi vstajamo«, deklamacija, gospica Č.
8. I. pl. Zajc: »Hrvatice«, pojo »Rojanski pevci«, »Slovenska Vila«, »Zora«, »Zvon« in društveni pevci.
9. »Saljivi prizor«.
10. J. Štritar: »Stara Bolgarka«, deklamuje okoličanka gospica N.
11. Dr. B. Ipavec: »Slovenec sem«, pojo vsi pevski zbori.
12. I. Titi: »Slovenska sinfonija«, veteranska godba.
13. Ples. (Ako mogoče, bode o polunoči »Kolo«).

Začetek točno ob 7. uri zvečer.

Vstopnice k tej besedi in plesu stanejo po 30 kr., ter se dobivajo od 15. t. m. v društveni pisarni, v prodajalnici g. Frana Žitka, Corsia Stadion št. 1 in zadnji dan pa le na vratih.

Trst, v 12. dan avgusta 1885.

Odbor

dela, podpor. društva.

Odbor Cecilijanskega društva

iva za goriško nadškofijo je v svoji zadnji seji sklenil, da se ima v Gorici napraviti podučevalni tečaj za pevce, pevovodje, organiste, učitelje in duhovne, ako se do časa dovolj poslušalec oglasi, in sicer prve tri dni septembra t. l.

Podučevalo se bode brezplačno o liturgični cerkveni glasbi, kakeršno zahtevajo cerkvena določila, o harmoniji, o praktičnem orgljanju, o sestavi orgel, o koralu, o podučevanju v petji, o čitanju partiture in dirigiranju. Predavanja o posameznih predmetih so uže obljubili sprejeti gospodje: Danilo Fajgelj, učitelj v Tolminu; Adolf Harmel, župnik v Šebrelljah; Janez Kokošar, duhovni pomočnik v Cerknem; dr. Franc Sedej, prof. bogoslovja v centralnem semenišču v Gorici.

Kdor se misli udeležiti tega podučevalnega tečaja, naj se pismeno oglasi do 20. avgusta t. l. pri podpisnem tajniku P. n. cerkvene in šolske oblasti, kakor tudi občinska predstojništva pa prosimo, naj svojim pevovodjam, orglavcem in učiteljem tudi gmotno (z denarjem) pomagajo, da bodo mogli v Gorico potovati in tamkaj cele tri dni prebiti.

Zlasti pozivljamo cerkvena predstojništva, da svojim organistom, ki se tega podučevalnega tečaja, iz cerkvene blagajnice podarijo primerno podporo ali nagrado, ako so premožne. Iz gotovega vira vemo, da preč. nadškofjski ordinarijat temu ne bode nasproten.

V Gorici, 6. avgusta 1885.

Dr. Franc Sedej,

tajnik cec. društva v centralnem semenišču.

Gospodarske in trgovinske stvari.

Zavarovanje na življenje.

Uže dostikrat je pisec teh vrst premišljeval, ako je takozvano zavarovanje na življenje res tako koristno, kakor ga navadno popisujejo agenti zavarovalnih društev. — Meni pa se zdi, da je najboljšje, ako človek svoj prihranjeni denar vloži v kako dobro hranilnico, v katerej dobi po 5%, in se ne peča se zavarovanjem na življenje. Recimo, da jaz vsako leto prištedim le 20 gld. ter da jih vložim v hranilnico, da to ponavljam vsako leto skozi 15 let; doblim vendar v 16. letu po obrestih pomnoženega kapitala okoli f. 520. Toliko pa mi najboljše zavarovalnica, ako jej enako svoto letno plačam, težko da. Kadar se človek na življenje zavaruje, pokaže mu navadno agent tablico, na kateri je izračunano, koliko dobi najmanj ali največ po minolih 10, 12, 15 letih, ako na leto plačuje zavarovalnine f. 10, 20, 30, 50 gld. itd. Recimo, jaz se zavežem plačevati po f. 20 na leto skozi 15 let; agent mi na to pokaže tablo, na kateri je razvidno, da dobim po petnajstih letih najmanj f. 600, največ pa do f. 900.

Stvar bi bila tudi naravna, kajti, ako jaz v 15 letih vplačam vsega skupaj f. 300, obresti same pomože kapital na najmanj f. 520, potem pa pride še podedova-

nje po tistih družabnikih, ki so v dobi 15 let umrli itd. Ali vse to je le na papirju, to vse je le zato napisano, ali naštampano, da se človek rajši zavaruje; v istini pa je stvar vsa drugačna; skoro vsaka banka veliko več zagotovi, nego pa da, in ko mine 15 let, to je konec zavarovalne dobe, ima človek le sitnosti in postane nazadnje velik pesimist v zadevi zavarovanja na življenje.

Te banke imajo prevelike upravne troške in ti pojedó najbrže polovico dobičkov zavarovalcem. — Kakor pa je pri mnogih drugih bankah, tako je tudi pri naši Slaviji. katero imamo sicer dolžnost: podpirati, ali zopet nemamo dolžnosti, zakrivati njene slabote.

Banka »Slavija« v Pragi je vredna sicer v obče popolnega zaupanja, in vsak Slovan, kateri se želi zavarovati zoper točo, ogenj itd., naj njej da prednost pred drugimi društvi, ki so večinoma v židovskih rokah.

To la gledé na korist občinstva se upam javno povedati, da je banka z svojim tretjim oddelkom, obsegajočim mešurobna podedovanska društva, zelo nesrečna in najboljše bi kazalo, da po dosedanjih skušnjah to podjetje opusti.

Pisalec teh vrstic se je dal pred 15 leti po zgovornem poverjeniku pregovoriti, da se je vpisal v tako podedovansko društvo, zavezujoč se v dobi 15 let vplačati 300 goldinarjev, in to v četrtletnih obrokih po 5 gl. To svoto, da bi jo v slučaju moje smrti v dotični obresti zagotovil svojim postavnim dedičem, moral sem zavarovati s vplačilom daljnih 35 gld., katere sem vložil v prvih 6 letih v obrokih po 5 gl. 84 kr. Pri tem sem imel stroškov za koleke — od banke zahtevane — in za pošiljanje denarjev po pošti preko 18 gld. Skupaj sem torej izdal najmanj 353 goldinarjev. — Koliko dobička mi je dala ta svota po minolih 15 letih? Pred nekoliko tedni mi je pisalo ravnateljstvo banke, da spada na mene delež 442 goldinarjev. Vsa korist od nekoliko vplačane nekoliko potrošene svote 353 goldinarjev znaša torej le — 89. real osemdeset in devet goldinarjev!!! — Kuj je krivo takega silno slabega uspeha, tega bankino vodstvo ni pojasnilo; tudi račun, katerega je društvenim členom položilo, tako je kratak in površen, da bi ga smel pravo uganko imenovati.

Dala bi se o njem marsiktera povedati. Kar pa me je prav osupnolo, to je da sem zadel v tem poročilu na debel pogrešek. Ako vprašam navadnega prvotca, koliko znaša pet odstotkov od svote 493.346 goldinarjev, mi bode izračunal, da znaša 24.667 goldinarjev. Vodstvo banke Slavije pa si je pridržalo 5%, za upravne stroške od zgorej imenovane svote 27.757 goldinarjev, torej 3090 gld. več, nego mi gre!! In tega niso zapazili ne gospodja uradniki, ne ves kontrolni odbor! Nadejam se, da se ta stvar ali popravi, ali vsaj pojasni. — Nauk iz te prigodbe pa bodi ta-le: Ako si kako malenkost prihranite, rojaki, ne dajte se pregovoriti po kakem potujočem poverjeniku, da bi se vpisali v »podedovansko društvo«, nego vložite svoje denarje v bližnjo hranilnico ali posojilnico, in obresti tega zavoda bodo vam gotov in mnogo viši dobiček dajale, nego III. oddelke banke »Slavije« in tudi kake druge zavarovalnice. Credite Rupertu — expertu! Boljše pa je, da pride stvar na jasno in da se o njej razgovarjamo in pišemo, nego da godrnjamo za ognjiščem, in za kotno zavod napadamo, kateri je Slovencom v obče gotovo veliko koristil.

G.

Javna zahvala.

Vrlim Nabrežinčanim! Srčna zahvala za lepi sprejem. Na zdravje!

Za odbor »Tržaškega Sokola«:

Starosta:

Jos. Mankoč.

Tajnik:

Jos. Dražil.

Zgubil v nedeljo, 9. t. m. na cesti med Nabrežino in nabrežinsko postajo v črno usnjo vezan notes, v katerem se nahaja menijca, glaseča se na 350 for. in listek tržaške filijalne zastavljalnice. Kateri ga najde, se prosi, da ga pošlje uredništvu »Edinosti«.

Tržno poročilo.

Kava — kupčija mlahova, pri vsem tem so cene jako trdne.

Sladkor — tendenca dobra, cene so trdne in se pomikajo višje.

Sadje — popolnoma zanemarjeno.

Olje — malo kupčija po nespremenjenih cenah.

Petrolje — dobro obrajtano, cena f. 9.75.

Domači pridutki — in žito popolnoma zanemarjeni; cene prav slabe.

Seno — dobro konjsko f. 1.20 do f. 1.40, volovsko f. 1.60 do 1.70. Kupčija v obče prav slaba.

Borsno poročilo.

Borsa je nestanovitna, kurzi prav tako, pri vsem tem pa so le male difrencije.

Dunajska Bors

dne 11. avgusta

Enotni drž. dolg v bankovcih	82 gld 70 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	83 » 35 »
Zlata renta	109 » 05 »
5% avst. renta	99 » 60 »
Dejnice narodne banke	877 » — »
Kreditne dejnice	283 » 61 »
London 10 lir sterlin	125 » 30 »
Napoleon	— » — »
C. kr. cekini	9 » 93 »
100 državnih mark	5 » 92 »

J. C. Juvančič, posestnik vinogradih na Bizeljskem, zaloga in domicil Ljubljana priporoči bela Bizeljska vina od 14 do 20 for. 1884 l-ta, 1883 po 20-24. Dolenca ruščekastega od 14 do 20 for. Uzori samo od 56 litrov naprij.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

IG. KNOLL centralno odpravnništvo in domačih in tujih liatih DUNAJ, I. Am Hoff 5.

FRANC JERŠEK odprl je novo

pekarno

v ulici Corsia Stadion, v hšči, kder je bila poprej gostilna Cervo d'oro. — Njega priporoča tudi odbor »Slovenskega podpornega društva« v namen, da se posebno Slovence pri njem poslužujejo, ker je mož poizpore vreden in izdeluje izvrstni kruh po primernej ceni.

VLAHOV

Likver okrepiljujuči želudac odoben po viših oblastih sa dekretom a pripravljen od

ROMANO VLAHOV

Šibenik (Dalmacija) sa filialkom u Trstu, Via S. Lazzaro Br. 1.-A.

Ovaj likver, koji se uzimlje mješan sa vodom, kavom, vinom, teom il juhom, sastavljen je iz vegetalnih sokova, imajućih zdravotna svojstva, te se njegovo neposredno djelovanje pokazuje u želucu i kod probavljajućih organah; nadalje čisti krv izpravljajuć alabinu i tromost i pospešujuć tek.

On čisti polagano, uništjuje glijete ublažujuć kroničke hrapavosti jetarah, slezena, umanjujuć sve malo po malo zastarjele bolesti hemoroidah. Uzme li se likera danomice, čuva od otrovnih miazma, proizvrućih koli od pokvarena zraka, toli od epidemijah, zato je izvrstan liek proti groznici i proti kolari.

Ono pako što sačinjava pravu osebinu likera u zdravstvenoj struci jest, što oslobadja ljude odane srčbi i pokunjenosti od škodnih posljedica, koje čovječanstvu daje veliki broj nesrećnih. Zlasta iza malo danah čovjek, koji se služi tim likerom čuti, da mu je povrćena životna snaga, i čuvstvo blagostanja čini ga zadovoljnim, probudjenim i svježim za svaki rad.

Da se olahkoti kupovanje občinstvu gospodar tvornica osnovao je na široko razprodaju svoga likera, koji se može dobiti u svih kavanah i rakijarnicah.

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

3—

Elia Treves

izreže kurje očesa brez vse bolečine.

Stanuje ulica delle Beccherie št. 13.

Odprto je od 3 do 6 ure popoldne.

Piazza Rosario št. 3, I. nadstr.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for.

Na leto, akose abonira plača le 2 for